

Jumalamme voi korjata kaiken

David Wilkerson February 14, 2000

Muistat varmaankin ensimmäisestä Mooseksen kirjasta kertomuksen, jossa Jumala ilmestyi Aabrahamille. Patriarkka istui telttansa ovella päivän kuumimpana aikana, kun yhtäkkiä kolme miestä ilmestyi hänen eteensä seisoen puun alla. Aabraham meni ulos heidän luokseen, valmisti heille aterian ja piti heitä vierainaan.

Keskustelun aikana Herra kysyi Aabrahamilta, missä hänen vaimonsa Saara oli. Sitten Jumala sanoi jotain uskomatonta: "... katso, vaimollasi Saaralla on silloin oleva poika" (1.Moos. 18: 10).

Saara oli silloin teltassa ja kuunteli heidän keskusteluaan. Kun hän kuuli sen, hän nauroi. "Mahdotonta", hän ajatteli. Hänhän oli jo yli-ikäinen tulemaan raskaaksi ja Aabrahamkin oli jo liian vanha.

Mutta Jumala kuuli Saaran naurun, ja Hän sanoi: "Miksi Saara nauroi, ajatellen: 'Synnyttäisinkö minä todella, minä, joka olen näin vanha?' Onko mikään Herralle mahdotonta?" (jakeet 13-14).

Kirjoitan tätä sanomaa tänään siksi, koska Jumala kysyy saman kysymyksen lapsiltaan tänä aikana: "Onko mikään liian vaikeaa Jumalalle?" Jokaisen meidän on kohdattava omat vaikeutemme elämässämme - ja kaikkien niiden keskellä Jumala kysyy: "Luuletko, että sinun ongelmasi on liian vaikea minun korjattavakseni? Vai uskotko, että voin sen selvittää puolestasi, vaikka se sinusta näyttää mahdottomalta?"

Jeesus sanoo meille: "Mikä ihmisille on mahdotonta, se on Jumalalle mahdollista" (Luuk. 18:27). Uskotko sinä tämän Herran sanan? Uskotko, että Hän voi tehdä mahdottoman mahdolliseksi avioliitossasi, perheessäsi, työssäsi, tulevaisuudessasi?

Olemme nopeita sanomaan toisille, että Hän voi. Kun näemme rakastamamme ihmiset vaikeuksissa, me sanomme heille: "Ole luja ja katso ylöspäin. Herra voi auttaa. Älä lakkaa uskomasta häneen. Hän on mahdottomuuksien Jumala."

Kuitenkin arvelemme, että uskommeko edes itse, mitä sanomme? Saara, joka epäili Herran sanoja, olisi ehkä tarjonnut samanlaisia neuvoja ystävilleen. Ajatelkaamme, että Saara olisi kuullut uskovasta perheestä samassa tilanteessa - uskollisia ihmisiä, jotka halusivat lapsen, mutta olivat liian vanhoja. Aviopari uskoi Jumalan luvanneen heille lapsen, mutta he vain vanhenivat. Ja vähitellen heidän luottamuksensa tuohon unelmaan häipyi.

Jos olisit kysynyt Saaralta, mitä hän sanoisi noille ihmisille, hän ehkä vastaisi: "Pysykää lujana. älkää luopuko unelmastanne. Palvelette Jumalaa, joka voi tehdä mahdottoman mahdolliseksi. Hän tekee sen teille."

Kuitenkin Saaran oli vaikea uskoa sitä omalle kohdalleen. Monet uskovat ovat samanlaisia tänään. Me julistamme rohkeasti Jumalan voimaa toisille, mutta me emme usko Hänen sanaansa omalle kohdallemme. Me emme todella usko Jumalaan, ellemme usko, että Hän on mahdottomuuksien Jumala.

Ei riitä, että uskomme Jumalaan Luojana, kaiken Tekijänä ja Aikaansaajana. Meidän tulee myös uskoa Häneen Jumalana, joka haluamalla haluaa tehdä mahdottoman mahdolliseksi elämässämme. Raamattu on tässä selvä: jos emme usko Häneen tässä asiassa, me emme luota Häneen ollenkaan.

Minun mielestäni ei mikään sielunhoitokaan auta, ellemmä usko, että Jumala voi tehdä ihmeen. älä ymmärrä väärin - minulla ei ole mitään sielunhoitoa vastaan. Mutta on turha olla sielunhoidossa henkilön kanssa, joka ei ole täysin vakuuttunut siitä, että Jumala voi selvittää hänen ongelmansa, olivat ne sitten mitä tahansa.

Sielunhoitoa antavana pastorina tiedän, että en voi auttaa pariskuntaa, joka ei usko, että Jumala voi parantaa heidän suhteensa. Heistä kaikki näyttää aivan toivottomalta; heissä on päässyt kasvamaan kauna ja katkeruus. Heidät on saatava vakuuttuneiksi, että Jumala voi ratkaista mahdottomaksi käyneen tilanteen.

Sanon heti sellaisille aviopareille: "Olen kyllä teidän neuvonantajanne, mutta minun on ensin kysyttävä: uskotteko todella, että Jumala voi korjata avioliitonne? Onko teillä sellainen usko, että vaikkakin asiat näyttävät teistä mahdottomilta, Hänellä on valta korjata suhteenne?"

Jotkut vastaavat: "Mutta ethän sinä tiedä, minkä läpi olen käynyt puolisoni kanssa. Minua on syvästi haavoitettu. Minun kärsimykseni on suurempi kuin voit kuvitellakaan." Tällainen reaktio kertoo minulle, että he ovat nielleet vihollisen valheen. Hän on saanut heidät vakuuttuneeksi siitä, että heidän tilanteensa on toivoton. Kuitenkin Jeesus on sanonut selvästi jokaiselle lapselleen: "Mikä ihmisille on mahdotonta, se on Jumalalle mahdollista" (Luuk.18:27).

Kaikkialla kansamme keskuudessa uskovat luopuvat avioliitoistaan. Jopa jotkut saarnaajastäväni eroavat. Kun keskustelen heidän kanssaan asiasta, he antavat ymmärtää, ettei mitään ole enää tehtävissä heidän avioliittonsa korjaamiseksi. He eivät yksinkertaisesti usko, että Jumala pystyy muuttamaan mahdottoman mahdolliseksi heidän kohdallaan.

Nuo uskovat pariskunnat, jotka luopuvat taistelusta, eivät halua tosissaan korjatakaan avioliittoaan. Totta puhuen: monet puoliset, jotka tulevat luokseni neuvotteluun, ovat jo päättäneet lopettaa aviosuhteensa. Ainoa syy neuvotteluun tulemiseen on se, että he saisivat minun hyväksymiseni heidän jo tekemälleen päätökselle.

Rakkaani, ei ole olemassa neuvojaa maailmassa, joka voi auttaa sinua, ellet usko absoluuttisesti Jumalan Sanaan tässä asiassa. Ei ole mitään elämässäsi niin pahasti vialla, etteikö Jumala voisi sitä korjata.

Uskonelämäsi on turhaa, jos uskot vain määrättyyn pisteeseen saakka. Et tosissasi usko Hänen olevan mahdottomuuksien Jumalan.

Eräs pastorin vaimo kirjoitti meille hiljattain miehensä tavaksi tulleesta valehtelemisestä. Tämän miehen valheet ovat niin räikeitä, että hän joutuu niistä kiinni kerta toisensa jälkeen. Vaikka hänen seurakuntalaisensa ovat puhuneet hänelle tuosta ongelmasta, hän vain kieltää sen.

Hänen vaimonsa kirjoitti: "Häpeän aviomieheni puolesta. Lapsemme eivät enää luota häneen. Hän saarnaa voimakkaasti, mutta hän ei osaa kertoa totuutta, koska hänellä itsellään ei ole totuutta." Hän lopetti kirjeensä näihin sanoihin: "Olen aikeissa jättää hänet".

Tunnen myötätuntoa tätä rakasta naista kohtaan. Tiedän kuitenkin, että hän ei ole selvillä siitä, että Jumala voi tehdä hänelle mahdottoman mahdolliseksi. Hän on uskonut Jumalaan vain määrättyyn pisteeseen saakka - ja sen jälkeen aikoo lähteä. Mutta avioero ei ole koskaan vaihtoehto uskovalle, ellei puolisesi pahoinpitele sinua fyysisesti. Sellaisessa tapauksessa voit lähteä. Kaikissa muissa tapauksissa Herra kuitenkin sanoo hyvin selvästi: "Minä olen Jumalasi - ja Minä voin korjata asian."

Olisin toivonut, että tuo nainen olisi kirjoittanut näin: "Uskon, että lapseni ovat perimässä aviomieheni epänormaalien tavan. Uskon myös, että hän ehkä menettää saarnatoimensa tuon jatkuvan synnin tähden. Mutta tiedän - koska palvelen Jumalaa, - että Hän voi korjata kaiken. Edelleen uskon, että Hän voi pelastaa avioliittomme, korjata perheemme ja vahvistaa jälleen seurakuntamme. Siispä pysyn mieheni kanssa, maksoi se mitä tahansa minulle. Uskon, että on totta se Jumalan Sana, että Hänelle ei ole mikään mahdotonta." Markuksen evankeliumi kertoo hirvittävästä tilanteesta - tilanteesta, joka näytti mahdottomalta korjata.

Markuksen evankeliumin yhdeksäs luku kertoo järkyttyneestä isästä, joka toi pahojen henkien riivaaman poikansa Jeesuksen opetuslasten luo saamaan vapautusta. Tämä poika ei ollut ainoastaan kapinallinen. Hän oli täynnä pahoja henkiä ja ne kontrolloivat hänessä kaikkea. Tämä hänen tilansa tunnettiin tarkkaan sillä seudulla niin, että kun vanhemmat näkivät pojan lähestyvän he veivät omat lapsensa sisälle turvaan.

Tuota poikaraukkua pidettiin aivan toivottomana tapauksena. Hän oli sekä kuuro että mykkä, niin että häneltä vain tuli kurkkuaänteitä. Hänen suunsa vaahtosi kuin raivohullun koiran, ja hänen olemuksensa oli vain luuta ja nahkaa tuon kauhean vaivan tähden. Hänen isänsä täytyi pidellä häntä koko ajan, koska nuo demonit yrittivät jatkuvasti heittää hänet jokeen, järveen tai tuleen saadakseen hänet hengiltä.

Olen ajatellut kuinka monta kertaa tuon isän täytyi hypätä veteen pelastamaan poikaansa. Oli täysi työ pitää tuo lapsi hengissä. Kuvittele sitä arpien ja palovammojen määrää pojan runnellussa ruumiissa. Sen on täytynyt murtaa isän sydäntä joka päivä, kun hän näki poikansa tilan, johon kukaan ei voinut antaa apua.

Kun isä seiso i opetuslasten edessä, saatana alkoi kiusata poikaa. Ensiksi pojan suu vaahtoutui, sitten poika kaatui maahan ja hän kieriskeli holtittomasti. Raamattu kertoo, että opetuslapset rukoilivat hänen puolestaan - ehkäpä pidemmän aikaa - mutta mitään ei tapahtunut. Tilanne näytti varmasti mahdottomalta. Pian epäilevät kirjanoppineet olivat ympärillä ja kysyivät: "Miksi poika ei parane? Onko tämä tapaus liian vaikea Herrallenne? Onko vihollinen voimakkaampi tässä tilanteessa?"

Mutta sitten Jeesus tuli näyttämölle. Kun Hän tiedusteli, mistä oli kysymys, isä vastasi: "Toin poikani opetuslastesi luo, mutta he eivät voineet parantaa häntä. Hän on toivoton tapaus." - ja jatkoi: "Sääli meitä ja auta, jos sinä jotakin voit." Jeesus vastasi yksinkertaisesti: "Jos voit? Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo" (Mark.9:23).

Jeesus sanoi kaikille läsnäolijoille: "Uskotteko, että voin korjata kaikki asiat paitsi ne, mitkä ovat vihollisen vallassa? Minä sanon teille: ei ole olemassa ongelmaa, ei mitään mahdotonta tilannetta, jota minä en voi korjata. Sitten vain yhdellä sanalla Jeesus teki mahdottoman todelliseksi: " ... nuhteli hän saastaista henkeä ja sanoi sille: 'Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä, äläkä enää häneen mene' ". Sillä hetkellä poika kaatui kuin kuolleena maahan. Mutta Raamattu sanoo: "Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös. Ja hän nousi" (27.jae). Voitko kuvitella sitä iloa tuossa tilanteessa? Tuo puhdistunut poika varmaankin juoksi isänsä luo ja halasi häntä. Ja isän sydän hypähteli ilosta. Jumala oli korjannut kaiken.

Niin, miksi Pyhä Henki innoitti Markusta kirjoittamaan tämän tapahtuman evankeliumiinsa? Minä uskon: siksi, että kaikki vanhemmat siitä hetkestä lähtien saavat luottaa Jumalaan, joka voi tehdä heidän lastensa elämässä mahdottoman mahdolliseksi. Herra sanoi: "Minä voin korjata mitä tahansa ja kenet tahansa. Jos vain uskot, kaikki on mahdollista sinulle minun kauttani."

Kaikkialla maailmassa uskovat vanhemmat tuskailevat lastensa tähden, jotka ovat vihollisen vaikutuksen alaisina. Seurakunnassamme näen äitien hädän, kun he matkustavat linja-autoilla osavaltion vankiloihin katsomaan poikiaan. He tuntevat kipua istuessaan paksun lasiseinän takana katsoessaan poikaa, joka kerran oli herkkähenkinen. Jotenkin hän sotkeutui huumekoukkuun ja teki ryöstöryityksen saadakseen rahaa huumeisiinsa. Nyt hän on vankilassa - kovettumassa yhä enemmän. Äiti on rukoillut hänen puolestaan vuosia, mutta nyt alkaa jo toivo pettää. Hän ei enää jaksa uskoa poikansa muuttuvan enää.

Näen myös murtuneita isiä, jotka eivät koskaan kuvitelleet tyttärensä joutuvan huumeiden orjaksi. He näkivät pienen tyttärensä joutuvan väärään seuraan koulussa ja jäävän huumekoukkuun. Pian hänestä tuli niin kapinallinen, että isän täytyi lähettää hänet pois kotoa, koska hän alkoi jo vaikuttaa sisaruksiinsa. Nyt hän on sitten kadulla myymässä itseään humerahan tähden. Hänen isänsä itkee iltaisin vuoteessaan kyynelvirtoja. Hän on vakuuttunut, että on menettänyt tyttärensä kokonaan.

Tunnen erään isän, joka ajoi slummeihin etsimään huumeiden orjuuttamaa poikaansa. Hän kyseli sieltä täältä, kunnes eräs huumeakauppias sanoi pojan olevan huumemurjussa. Kun tuo mies käveli sisälle, hän näki pojastaan vain haamun entisestään. Pojan ruumis oli kuin luuranko huumeiden käytön tähden. Kun isä kerjasi häntä tulemaan kotiin kanssaan, nuori mies ei edes katsonut häneen. Poika vain sanoi: "Häivy. Tämä on nyt minun elämäni." Murtunut isä tuli ulos kadulle kyynelin. Hän oli menettänyt kaiken toivon ja tuskaili: "Minun pokani on tuolla. Hän on kuolemisillaan eikä hän anna minun auttaa itseään."

Vihollinen on sanonut noille vanhemmille, että heidän lapsillaan ei ole toivoa, eikä heidän ongelmiaan voida ratkaista. Hän on saanut heidät vakuuttuneeksi voimallisella valheella - ettei Jumalakaan voi heitä auttaa.

Ehkä ajattelet, että uskomaton miehesi on toivoton tapaus, eikä hän koskaan tule Jeesuksen luo. Tai ehkäpä sinä olet menettänyt toivosi vaimostasi, joka lähtee iltaisin ulos juhlimaan. Mutta kukaan ihminen ei koskaan ole liian kaukana, etteikö Jumala voisi korjata tilannetta.

Tunnen monia uskovia puolisoita, jotka voivat todistaa tänään: "Rukoilin puolisoni puolesta vuosia. Sitten eräänä päivänä, kun olin menettänyt toivoni, Jumala vastasi. Hän pelasti ja vapautti rakkaani."

Me emme saa koskaan menettää toivoamme kenestäkään - koska Jumalallemme ei mikään ole mahdotonta. Jumala voi herättää henkiin hänetkin, jonka olet luovuttanut kuolemalle

Markuksen evankeliumin viides luku kertoo Jairuksesta, synagogan johtajasta, joka pyysi Jeesusta parantamaan tyttärensä. Tuo kaksitoistavuotias tyttö oli aivan kuolemaisillaan, ja Jairus pyysi Jeesusta tulemaan kotiinsa laskemaan kätensä tyttärensä päälle.

Jeesus lupasi tulla hänen kanssaan. Mutta matkalla hän pysähtyi parantamaan naisen verenvuodostaan. (Tämä oli se nainen, joka oli koskettanut Jeesuksen viitan helmaa.) Kun Jeesus näin viivästy, sanansaattaja tuli ikävien uutisten kanssa: Jairuksen tytär oli jo kuollut. Hän kertoi synagogan johtajalle: "Tyttäresi kuoli; miksi enää opettajaa vaivaat?" (Mark.5:35).

Suru riipaisi Jairuksen sydäntä. Hän ajatteli: "Jos olisit tullut ajoissa. Nyt on liian myöhäistä. Tyttäreni on poissa." Mutta Jeesus vakuutti hänelle: "Älä pelkää, usko ainoastaan" (36. jae). Kun he lähestyivät Jairuksen kotia, kuului itkua ja valitusta. Jairuksen perhe ja naapurit surivat tyttöä. Kuvittele tilannetta. Tässä oli Jumala lihaksi tulleen, maailmankaikkeuden Luoja, kykenevä tekemään mitä tahansa - kuitenkin he itkivät Hänen läsnäolossaan. Lyhyesti sanottuna he todistivat: "Jumala voi auttaa vain silloin, kun on vielä toivon kipinä jäljellä. Mutta kun henki on lähtenyt, ei enää kannata pyytää Häntä. Ei edes Hän voisi korjata tätä tilannetta."

Kuinka monet uskovat tänään lakkaavat huutamasta Herraa avukseen, koska luulevat ongelmansa olevan toivoton tapaus? Lukuisat uskovat luottavat Jumalaan siihen pisteeseen saakka, kun jotain kuolee heidän elämässään. En tarkoita henkilön kuolemaa; puhun avioliiton, suhteen, unelman, uskomattoman rakkaan pelastumisen toivon kuolemasta - ja kaiken elämässäsi mahdottomalta näyttävän muutoksen tai korjauksen toivon kuolemasta.

Jeesus nuhteli sellaista epäuskoa. Hän sanoi itkevälle joukolla Jairuksen kotona: "Mitä te hälisette ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan nukkuu" (39. jae). Hän siis sanoi: "Tämä tilanne ei ole sellainen, millaisena te sen näette. Te luulette, että kaikki toivo on mennyt. Mutta minä sanon, että kaikki tulee ennalleen." Hän meni sitten pienen tytön huoneeseen - lausui vain sanan - ja herätti lapsen henkiin. "Ja heti tyttö nousi ja käveli." (42. jae).

Miksi Pyhä Henki sisällytti tämän kertomuksen Markuksen evankeliumiin? Hän teki sen näyttääkseen meille, ettei mikään ole liian "kuollut" tai liian pitkälle mennyt, etteikö Hän voisi palauttaa sitä elämään. Hän sanoo: "Luota minuun, että minä korjaan ongelmasi. Minulle se ei ole koskaan liian myöhäistä".

Todellakin, kun me sanomme, ettei Jumala voi korjata jotakin, teemme Hänestä valehtelijan. Johannes kirjoittaa: "... joka ei usko Jumalaa, tekee Hänet valhettelijaksi,.. " (1. Joh. 5: 10).

Oletko samanlainen kuin Jairuksen perhe ja ystävät, jotka istuivat väännellen käsiään ja puhuen tilanteen toivottomuudesta? Jos suret ja olet huolissasi etkä koskaan todista: "Minun Jumalani voi tehdä mahdottoman mahdolliseksi," sinä itse asiassa sanot maailmalle, että Jumala on valehtelija.

Jeesuksen ei tarvitse sanoa kuin sana, ja kuollut virkoaa eloon

Jumala voi elvyttää elämässäsi kuolleelta näyttävän pelkästään yhdellä sanalla. Onko sinulla taloudellisia vaikeuksia, etkä pysty maksamaan laskujasi? Niin oli Herran opetuslapsillakin - ja Hän korjasi heidän tilanteensa ylliluonnollisella tavalla.

Kun tuli veronmaksun aika, Kristuksella ja opetuslapsilla ei ollut tarvittavaa rahamäärää. Kuinka Herra korjasi tilanteen? Hän lähetti Pietarin pyytämään kalaa. Jeesus sanoi hänelle, että hän löytäisi rahan sen saamansa kalan suusta, ja se riittäisi heidän veroihinsa.

Voin vain kuvitella, mitä Pietari ajatteli: "Verorahako kalan suussa? Se minun täytyy nähdä. Olen ollut kalastaja koko elämäni, ja olen nähnyt paljon esineitä kalojen suussa - matoja, koukkuja, merilevää. En ole koskaan nähnyt rahaa kalan suussa." Pietari veti ensimmäisen räpistelevän kalan ylös, ja kun hän avasi sen suun, niin hän löysi kiiltävän kolikon. Se oli juuri se määrä, joka tarvittiin heidän veroihinsa - aivan kuten Jeesus oli sanonut.

Miksi Pyhä Henki innoitti evankeliumin kirjoittajia tallentamaan tämän kertomuksen? Ja miksi Jeesus halusi korjata heidän tilanteensa ihmeellä? Miksi Hän ei kerännyt kolehtia, tai lähettänyt opetuslapsia päiväksi työhön, ja heidän

palkallaan maksanut tuota veroa ?

Minä uskon, että Jeesus toimi ylikuulannollisesti tässä, koska Hän halusi todistaa lapsilleen, että Hän voi tehdä mahdollottoman mahdolliseksi meille. Hän voi korjata kaikki taloudelliset vaikeudet, perhekiirit, ylipääsemättömät tarpeet.

Hän halusi meidän tietävän, että Hän on sama Jumala, joka ruokki Eliaa kaarneen tuomalla leivällä... joka ei antanut lesken jauhovakan tyhjetä kuivuuden aikana ...joka pelasti tuon lesken velkojensa kynsistä täyttämällä suuret öljypullot pienestä pullostasta ...joka ruokki 5000 ja myöhemmin 4000 muutamalla kalalla ja leivällä. Hän tietää, että jossain elämämme vaiheessa vain ihme voi auttaa - ja Hän haluaa vakuuttaa meille, että Hän voi muuttaa mahdollottoman mahdolliseksi missä tilanteessa tahansa.

Tietenkin voimme odottaa Jumalalta liian suuriakin ihmeitä. Tein itse niin vuosia sitten nuorena, parikymppisenä pastorina. Kuvittelin, että minulla oli hyvä näky Herran työstä - mutta en kysynyt asiaa Herralta ensin. Sen seurauksena velkaannuin 5000 dollarilla, eikä minulla ollut mitään keinoa maksaa sitä takaisin. (Tämän päivän rahan arvossa noin 25000 dollaria.)

Suuressa hädässäni aloin vedota kaikkiin Raamatun paikkoihin, jotka sanovat: Jumala täyttää kaikki tarpeesi. Sitten eräänä päivänä rukouksessa ollessani kuulin kauniin äänen sanovan minulle: "David, mene Chester-kadulle huomenna puolen päivän aikaan ja kävele kadun vasenta laitaa. Eräs mies tulee sinua vastaan kirjeen kanssa, jossa on 5000 dollaria. Tämä mies on minun enkelini, ja hän antaa kirjeen käteesi." Ajattelin: "Kiitos, Herra - Sinä todella olet uskollinen."

Seuraavana päivänä puolen päivän aikaan menin Chester-kadulle ja odotin miehen ilmestymistä. Niin - sen kaupungin asukasluku oli noin 1200 henkeä, eikä kukaan koskaan kävellyt kaduilla päiväsaikaan, koska kaikki olivat työssä. Niinpä en pitkään aikaan nähnyt sieluakaan. Kävelin edestakaisin melkein tunnin ihmetellen: "Herra, missä hän on?" Lopulta eräs mies käveli vastaan - mutta hän ei ollut enkeli, koska hän tuprutteli savuketta.

Viimein menin epätoivoisena kotiin. Rukoilin: "Herra, kuinka minä saatoin olla noin erehtyväinen? Mitä minä nyt teen? Isä, anna minulle anteeksi epäuskoni. Laitan tämän asian sinun käsiisi."

Muutama päivä sen jälkeen eräs seurakuntamme mies tuli luokseni. Hän sanoi: "Kuulin tarpeestasi, ja tiedän erään, joka ehkä voi auttaa. Hän on uskovainen pankkiiri, joka asuu eräässä toisessa kaupungissa. Etkö haluaisi ottaa häneen yhteyttä?"

Otin yhteyttä pankkiiriin, ja hän teki sellaista, mikä oli ennen kuulumatonta tuolloin: Hän antoi minulle 5000 dollarin lainan ilman takuuta. Hän sanoi minulle: "Voit maksaa sitä takaisin 50 dollaria kuukaudessa."

Jumala korjasi pulmani. Tuon kaiken kautta Hän opetti minua: "David, olisin voinut lähettää enkelin antamaan sinulle tuon rahan, mutta halusin sinun oppivan jotakin, koska rakastan sinua. Jos en olisi opettanut sinua, sinä tekisit tyhmiä päätöksiä tulevaisuudessakin - ja pian olisit 100 000 dollaria velkaa."

Opin tästä, että vaikka voin luottaa Jumalan muuttavan mahdollottoman mahdolliseksi, en silti voi odottaa enkelin ilmestyviin päästämään minut edesvastuuttomista valinnoistani.

Tämä on Jumalan suurin työ: Hän korjaa vaikean tilanteesi yhtä hyvin kuin syntiongelmasi

Hiljattain saimme sydäntäsärkevän kirjeen eräältä vangilta. Hän kirjoitti: "Pastori David, minä olen sukupuolisesti kieroutunut, ja olen vankilassa tämän tottumuksen tähden. Tiedän, että en ollut syntynyt sellaiseksi, vaan tulin sellaiseksi. Olen ollut naimisissa kolme kertaa ja minulla on neljä lasta. Totuus on se, että rakastan kaikkea kieroutuneisuutta. Mitä vain voit kuvitella, sitä olen ainakin kokeillut. Haluan lopettaa sen, mutta en voi. Luovuin tupakasta - se ei ollut ongelma. Olen pysynyt erossa pornografiasta aina vähän aikaa. Uskon Jumalan parantavaan voimaan. Olen rukoillut, itkenyt ja kerjännyt Häneltä apua. Mutta minä en vain näytä pystyvän löytämään pakotietä tuosta kieroutuneisuusongelmastani.

Minulla on kuitenkin aina halu tehdä Herran tahto, mutta minä jatkuvasti työnnän sen syrjään ja lankean takaisin himooni. Olen valehdellut Jumalalle luvaten, etten tee sitä enää koskaan, mutta minä aina lankean siihen takaisin.

Minä kärsin, kun saatan Herran murheelliseksi. Kun menen kappeliin tunnen itseni kaksinaamaiseksi. Siellä on miehiä, jotka kunnioittavat minua, koska olen antanut heille hyviä neuvoja, mutta itse olen ne hyljännyt. Soitan

pianoa ja laulan kappelissa, mutta tunnen tekeväni väärin.

Kuolisin mieluummin ja menisin helvettiin, kuin olisin vaivaksi jälleen viattomalle ihmiselle. Mutta en kuitenkaan halua joutua helvettiin. Haluan palvella Jumalaa ja haluan Hänen rakkauttaan. Olen loukussa, koska vihaan sitä, mitä teen ja kuitenkin pidän siitä. En tiedä mitä tekisin."

Sanoin tälle nuorelle miehelle: "Älä luovuta toivoasi. Jumala voi korjata kieroutuneen mielesi. Hän haluaa tehdä sinut terveeksi."

Joskus aikaisemmin luovuin siitä uskosta, että homoseksuaalit voisivat muuttua, koska olin nähnyt hyvin vähän Jumalan työtä heissä. Työmme yhteydessä oli aikoinaan koti homoseksuaaleille, mutta se päättyi sekasortoon.

Kaikki työmuodot alkoholistien ja huumeiden käyttäjien keskuudessa tuottivat tulosta, mutta näin mitättömän vähän tulosta homoseksuaalien suhteen.

Sitten Herra alkoi näyttää minulle todisteita homoseksuaaleista, jotka olivat vapautuneet kahleistaan. Kuulin myöskin raporteja ihmisiltä, jotka olivat vapautuneet maailman pahimmista sukupuolisista kieroutumista. Tänä päivänä voin sanoa sydämeni rakkaudella jokaiselle ihmiselle, joka haluaa vapautua mistä tahansa taistelusta, että Jumala voi sen tehdä. Hän voi katkoa tottumustesi kahleet ja vapauttaa sinut täysin. Sinun on kuitenkin uskottava, että elämässäsi ei ole mitään Jumalalle mahdotonta. Ei ole sellaista vihollisen sidettä, jota Hän ei voisi katkaista.

Niin rakkaat pyhät, pitäkää tämä usko - että Jumalamme pystyy muuttamaan kenen tahansa elämän täydellisesti! Jos Hän piti huolta rutiköyhästä leskestä, demonien riivaamasta pojasta ja Jairuksen tyttärestä, niin Hän pitää myös huolen sinusta.

Jumalamme voi korjata kaiken!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2750/>